

Lukas 1,26-56

Євангеліє від Луки

Lukas 1,26-56

- Gott schickt Gabriel zu Maria (26-38)
 - Gott schickt Maria zu Elisabeth (39-45)
 - Maria preist Gott (45-56)
-

- Бог посилає Гавриїла до Марії (26-38)
- Бог посилає Марію до Єлизавети (39-45)
- Марія славить Бога (45-56)

26-27 Als Elisabeth im sechsten Monat schwanger war, sandte Gott den Engel Gabriel zu einer unverheirateten jungen Frau, die in Nazaret, einer Stadt in Galiläa, wohnte. Sie hieß Maria und war mit Josef, einem Mann aus dem Haus Davids, verlobt; Maria war noch unberührt. 28 »Sei gegrüßt, dir ist eine hohe Gnade zuteil geworden!«, sagte Gabriel zu ihr, als er hereinkam. »Der Herr ist mit dir.« 29 Maria erschrak zutiefst, als sie so angesprochen wurde, und fragte sich, was dieser Gruß zu bedeuten habe.

26 Шостого місяця Бог надіслав ангела Гавриїла в галілейське місто, яке називалося Назарет, 27 до діви, що була заручена з чоловіком, на ім'я Йосиф, з дому Давида. Ім'я діви було Марія. 28 Прийшовши до неї, ангел промовив: —Радій, та, що отримала благодать! Господь із тобою! Благословенна ти між жінками. 29 Ці слова здивували її, і вона почала роздумувати, що може означати це привітання.

30 Da sagte der Engel zu ihr: »Du brauchst dich nicht zu fürchten, Maria, denn du hast Gnade bei Gott gefunden. 31 Du wirst schwanger werden und einen Sohn zur Welt bringen; dem sollst du den Namen **Jesus** geben. 32 Er wird **groß** sein und wird ›**Sohn des Höchsten**‹ genannt werden. Gott, der Herr, wird ihm den **Thron** seines Stammvaters **David** geben. 33 Er wird für immer über die Nachkommen Jakobs herrschen, und seine **Herrschaft** wird **niemals aufhören**.«

30 Ангел відповів їй: —Не бійся, Маріє, бо ти знайшла благодать у Бога. 31 Ось завагітнієш та народиш Сина, і назвеш Його Ісус. 32 Він буде великий, і Його називатимуть Сином Всевишнього. Господь Бог дасть Йому престол Давида, батька Його. 33 Він царюватиме над домом Якова повіки, і Його Царству не буде кінця.

34 »Wie soll das zugehen?«, fragte Maria den Engel. »Ich bin doch noch gar nicht verheiratet!« 35 Er gab ihr zur Antwort: »**Der Heilige Geist** wird über dich kommen, und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten. Deshalb wird auch das Kind, das du zur Welt bringst, **heilig** sein und **Gottes Sohn** genannt werden.« 36 Und er fügte hinzu: »Auch Elisabeth, deine Verwandte, ist schwanger und wird noch in ihrem Alter einen Sohn bekommen. Von ihr hieß es, sie sei unfruchtbar, und jetzt ist sie im sechsten Monat.

34 Марія відповіла ангелу: —Як же це станеться, якщо я не була з чоловіком?
35 У відповідь ангел сказав: —Дух Святий зійде на тебе, і сила Всевишнього обгорне тебе, тому Святий, Який народиться, назветься Сином Божим. 36
Ось Єлизавета, твоя родичка, завагітніла у своїй старості й чекає на сина; і оце вже шостий місяць тій, що її звать безплідною,

37 **Denn für Gott ist nichts unmöglich.**«

38 Da sagte Maria: »Ich bin die Dienerin des Herrn. Was du gesagt hast, soll mit mir geschehen.« Hierauf verließ sie der Engel.

37 бо у Бога ніяке слово не буває безсилим. 38 Марія відповіла: —Ось я, раба Господня, нехай усе станеться за словом твоїм. І ангел відійшов від неї.

39 Nicht lange danach machte sich Maria auf den Weg ins Bergland von Juda. So schnell sie konnte, ging sie in die Stadt, 40 in der Zacharias wohnte. Sie betrat sein Haus und begrüßte Elisabeth. 41 Als Elisabeth den Gruß Marias hörte, hüpfte das Kind in ihrem Leib. Da wurde Elisabeth mit dem Heiligen Geist erfüllt 42 und rief laut:

39 Тими днями Марія зібралася й пішла, поспішаючи, у гірську околицю, в одне з міст Юдиних. 40 Вона зайшла в дім Захарії і привітала Єлизавету. 41 Коли Єлизавета почула привітання Марії, то дитя в її лоні заворушилося від радості, а Єлизавета наповнилася Духом Святим. 42 Вона голосно промовила: — Благословенна ти між жінками, і благословенна Дитина, Яку ти народиш!

Da wurde Elisabeth mit dem **Heiligen Geist erfüllt** 42 und rief laut: »Du bist die gesegnetste aller Frauen, und gesegnet ist das Kind in deinem Leib! 43 Doch wer bin ich, dass die Mutter meines Herrn zu mir kommt? 44 In dem Augenblick, als ich deinen Gruß hörte, hüpfte das Kind vor Freude in meinem Leib. 45 **Glücklich** bist du zu preisen, weil du **geglaubt** hast; denn was der Herr dir sagen ließ, wird sich erfüllen.«

43 І звідкіля мені це, що мати Господа мого прийшла до мене? 44 Як тільки я почула голос твого привітання, дитина в моєму лоні заворушилася від радості. 45 Блаженна та, яка повірила, що здійсниться все сказане їй від Господа!

46 Da sagte Maria: »Von ganzem Herzen preise ich den Herrn, 47 und mein Geist jubelt vor **Freude über Gott**, meinen **Retter**. 48 Denn er hat mich, seine Dienerin, **gnädig** angesehen, eine geringe und unbedeutende Frau. Ja, man wird mich **glücklich** preisen – jetzt und in allen kommenden Generationen. 49 Er, der **Mächtige**, hat Großes an mir getan. Sein Name ist **heilig**, 50 und von Generation zu Generation gilt sein **Erbarmen** denen, die sich ihm unterstellen.

46 І сказала Марія: «Величає душа моя Господа, 47 та радіє дух мій у Бозі, Спасителі моєму, 48 бо зглянувся Він на покору раби Своєї. Ось чому віднині всі покоління називатимуть мене блаженною, 49 бо велике вчинив мені Всемогутній. Святе ім'я Його! 50 Милість Свою Він показує з роду в рід тим, хто боїться Його.

51 Mit starkem Arm hat er seine Macht bewiesen; er hat die in alle Winde zerstreut, deren Gesinnung **stolz** und **hochmütig** ist. 52 Er hat die **Mächtigen** vom Thron gestürzt und die **Geringen** emporgehoben. 53 Den **Hungrigen** hat er 'die Hände' mit Gutem gefüllt, und die **Reichen** hat er mit leeren Händen fortgeschickt.

51 Він зробив велику справу Своєю рукою, розсіяв гордих у думках сердець їхніх. 52 Скинув сильних з престолу та підняв принижених. 53 Голодних нагодував благами, а заможних відіслав ні з чим.

54 Er hat sich seines Dieners, 'des Volkes` Israel, angenommen, weil er sich an das erinnerte, **was er** unseren Vorfahren **zugesagt** hatte: 55 dass er nie aufhören werde, Abraham und seinen Nachkommen Erbarmen zu erweisen.«

56 Maria blieb etwa drei Monate bei Elisabeth und kehrte dann nach Hause zurück.

54 Допоміг Ізраїлеві, слугі Своєму, згадавши милість, 55 так, як обіцяв батькам нашим, Авраамові та нащадкам його повіки!» 56 Марія залишилася з Єлизаветою три місяці, а потім повернулася до себе додому.